13/11/2022

Αγρίνιο: Ο ενθρονιστήριος λόγος του Μητροπολίτη Αιτωλίας Δαμασκηνού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Σε πανηγυρικό κλίμα ενθρονίστηκε χθες και στο Αγρίνιο ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός. Αρχικά η υποδοχή έγινε στην πλατεία Δημοκρατίας και, εν συνεχεία, εν πομπή μετέβησαν στον Μητροπολιτικό Ναό Ζωοδόχου Πηγής, όπου πραγματοποιήθηκε η τελετή ενθρόνισης .

Ακολουθεί ενθρονιστήριος λόγος του Μητροπολίτη Αιτωλίας:

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ.κ. Ἱερόθεε,
Τοποτηρητά ἄχρι τοῦδε, τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως, και Εκπρόσωπε του
Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου.

Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς.
Κύριε Ἐκπρόσωπε τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.
Κύριε Περιφερειάρχα.
Κύριοι Βουλευτές.
Κύριε Δήμαρχε Ἀγρινίου.
Κύριοι Δήμαρχοι.
Κυρία Ἀντιπρεριφερειάρχη.
Ἐνδοξότατοι ἡγήτορες τοῦ Στρατοῦ καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.
Ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν, Δημοτικῶν, Δικαστικῶν καί Ἐκπαιδευτικῶν Ἀρχῶν τῆς
Πόλεως καί τῆς Περιφερείας.

Λοιποί Ἐκπρόσωποι Φορέων καί Συλλόγων.
Ἀδελφοί συμπρεσβύτεροι καί εὐλαβέστατοι Διάκονοι.
Λαέ τοῦ Θεοῦ, ἀγαπημένε καί εὐλογημένε,

Μέ ἱερή συγκίνηση, ἄφατη χαρά καί χρηστές ἐλπίδες εἰσῆλθα πρό ὀλίγου στόν δεύτερο πνεύμονα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας, τό μεγαλύτερο ἀστικό κέντρο τῆς περιοχῆς μας, τήν πόλη τοῦ Ἀγρινίου. Καί μέ τά αἰσθήματα αὐτά, ἀτενίζω ἀπόψε τά πρόσωπα ὅλων ἐσάς πού εἶστε τά μέλη τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας πού παροικεῖ στήν ὄμορφη, ἀρχαία καί συνάμα σύγχρονη αὐτή πόλη.
Ἀπό τόν ἀρχιερατικό θρόνο τοῦ Μητροπολιτικοῦ αὐτοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγρινίου ἀναπέμπω ἐν πρώτοις δοξολογία πρός τόν ἐν Τριάδι Θεό, διότι ὁδήγησε, κατά τό ἀνεξιχνίαστο θέλημά Του, τά βήματά μου ἐδῶ, στόν μοναδικό αὐτό τόπο, στόν ὁποῖο συγκλίνουν ἡ μυθολογία καί ἡ πανάρχαιη ἱστορία, ὅπου τό πολυποίκιλο φυσικό κάλλος ἀμιλλᾶται τίς ποικίλες ὄψεις μιᾶς ἐξελιγμένης καί πολυπράγμονος πόλης.

Μέσα ἀπό τά πρόσωπά σας ἀτενίζω τούτη τήν πόλη, πού ἀπό σήμερα γίνεται καί δική μου πόλη, τῆς ὁποίας τό χαρακτηριστικό εἶναι ὅτι ἑνώνει μέρη καί ἀνθρώπους. Ἡ γεωγραφική θέση τοῦ Ἀγρινίου, ὅπως καλύτερα γνωρίζετε, ἑνώνει τήν Αἰτωλία μέ τήν Ἀκαρνανία, τό Παναιτωλικό ὄρος μέ τό ἀρχαῖο «μεγάλο αἰτωλικόν πεδίον», τήν μεγαλύτερη λίμνη τῆς Ἑλλάδος, τήν Τριχωνίδα, μέ τόν δεύτερο μεγαλύτερο ποταμό τῆς πατρίδος μας, τόν Ἀχελῶο. Συγχρόνως, ἡ

πληθυσμιακή σύνθεση τῆς πόλης μας εἶναι ἐξίσου ποικίλη καί πλούσια. Τό Ἀγρίνιο ἔγινε καί αὐτό ἕνας φιλόξενος τόπος γιά τούς Μικρασιάτες πρόσφυγες πού πρίν ἀπό ἑκατό ἀκριβῶς χρόνια ἦρθαν ἐδῶ ἀπό τόν Πόντο, τήν Ἰωνία ἤ τήν Καππαδοκία καί ἐγκαταστάθηκαν κυρίως στήν περιοχή τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, συμβάλλοντας καθοριστικά στήν ἀνανέωση τῆς πόλης. Μαζί μέ αὐτούς τό Ἀγρίνιο ἔνωσε, τόν τελευταῖο αἰῶνα, Ἠπειρῶτες, Εὐρυτάνες καί Ἀκαρνᾶνες.

Αὐτό ἀκριβῶς καλοῦμαι νά κάνω καί ἐγώ: Νά ἑνώνω ὅλους τούς πιστούς χριστιανούς πού κατοικοῦν σέ αὐτό τόν τόπο, ἀφοῦ ἡ ἀποστολή τοῦ ἐπισκόπου εἶναι πρωτίστως διακονία ἑνότητος καί καταλλαγῆς.
Πράγματι, ὁ ἐπίσκοπος, ὅπως μᾶς τό δίδαξε πρῶτος ἀπό ὅλους τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἤδη τόν δεύτερο αἰῶνα, ὁ ἱερομάρτυς καί Θεοφόρος ἅγιος Ἰγνάτιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, εἶναι ὁ ἐγγυητής τῆς ἑνότητος τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, κατά τό πρότυπο τοῦ Χριστοῦ. Σύμφωνα μέ τήν φράση τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ Καρθαγένης «ὁ ἐπίσκοπος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καί ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ ἐπισκόπῳ».

Ἀπό ποῦ πηγάζει αὐτή ἡ σχέση ἐπισκόπου καί τοπικῆς Ἐκκλησίας; Ἀπό τό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ὅπου ὁ Ἐπίσκοπος, καθώς μᾶς διδάσκει ὁ θεοφόρος Ἰγνάτιος, ἵσταται εἰς τύπον καί τόπον Χριστοῦ, ὡς ὁ κατ’ ἐξοχήν Προεστώς τῆς Εὐχαριστιακῆς Συνάξεως καί ἐπιτελεῖ τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Ὅπως ὁ Κύριος, μέ τήν ἐφάπαξ θυσία Του, μᾶς ἔνωσε ὅλους καί μᾶς προσήγαγε στόν Θεό Πατέρα, ἔτσι καί ὁ εἰς τόπον Χριστοῦ ἱστάμενος ἐπίσκοπος, τελώντας τήν ἀναίμακτο θυσία, ἑνώνει

ὅλα τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας του καί τά προσάγει στόν Θεό. Ἀπό τήν Θεία Λειτουργία πηγάζει λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ θέση του ὡς ἐπί κεφαλῆς τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί κάθε διοικητική διακονία καί μυστηριακή ἐξουσία του.

Διότι ἡ Θεία Λειτουργία ἀποτελεῖ τό πέρας, τό τέλος, ἀλλά καί τήν ἀπαρχή ὅλης τῆς χριστιανικῆς ζωῆς καί τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα ἑκάστου πιστοῦ. Γράφει ὁ ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας: «Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος πού τό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας τελεῖται τελευταῖο: Πέρα ἀπό αὐτό δέν εἶναι δυνατόν νά προχωρήσῃ κανείς ἤ νά προσθέσει κάτι ἄλλο. (...) Ὕστερα ἀπό τήν Θεία Εὐχαριστία δέν ὑπάρχει ἄλλο Μυστήριο στό ὁποῖο νά προχωρήσουμε, ἀλλά πρέπει νά σταθοῦμε σέ αὐτό καί νά δοῦμε πῶς θά διαφυλάξουμε τόν θησαυρό».

Γιά τόν λόγο αὐτό καί ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος τονίζει ὅτι ὅλα πρέπει νά περάσουν ἀπό τήν Εὐχαριστία καί ἀπό τόν προεστῶτα της, τόν Ἐπίσκοπο, ὥστε νά ἐκκλησιοποιηθοῦν, νά γίνουν Ἐκκλησία. Ὑπογραμμίζει μάλιστα ὅτι «ὁ λάθρᾳ ἐπισκόπου τι πράσσων τῷ διαβόλῳ λατρεύει»3. Ἀκόμη καί ἔργα ἱερά καί ὠφέλιμα, ὅπως τό κήρυγμα ἤ φιλανθρωπία, ὅταν γίνονται χωρίς τήν εὐλογία τοῦ ἐπισκόπου δέν συντελοῦν στήν ἑνότητα τῆς τοπικῆς Ἐκκλησία ἀλλά τήν διασποῦν. Καί ἡ ἑνότητα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἴδια ἡ οὐσία της.

Εἶμαι βέβαιος, ἀγαπητοί Ἀγρινιῶτες καί ἀπαξάπαντες ἀδελφοί χριστιανοί, ὅτι ὅλα αὐτά τά γνωρίζετε καλά. Σᾶς τά ἐδίδαξε ἤδη ὁ ἄμεσος προκάτοχός μου καί συντοπίτης σας, ὁ ὅσιος κατά τόν βίο καί ἱεραποστολικός κατά τό φρόνημα, ὁ

μέχρι πρό ὀλίγων μηνῶν λαοπρόβλητος Ἐπίσκοπός σας, ὁ πολύκλαυστος Κοσμᾶς. Χάρη σέ ἐκεῖνον ἀλλά καί στήν ἱεραποστολική ἐργασία πολλῶν ἄλλων διδασκάλων, γνωρίζω ὅτι συναντῶ σήμερα ἕναν εὐσεβῆ λαό τοῦ Θεοῦ, ἰδιαίτερα καλλιεργημένο πνευματικά, κατηρτισμένο ἁγιογραφικά καί πατερικά, πού «στήκει καί κρατεῖ τάς παραδόσεις»5 τῆς ἁγίας μας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τοῦ γένους μας. Ἡ πόλη αὐτή διακρίνεται γιά τήν εὐλάβεια τῶν κατοίκων της.

Τό Ἀγρίνιο εἶναι ἴσως ἀπό τά λίγα μέρη της Ἑλλάδος πού ἡ συμμετοχή τοῦ λαοῦ στήν λιτανεία τοῦ Προστάτη καί Πολιούχου του, τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου, εἶναι τόσο πάνδημη καί ὁλοκληρωτική.Ὁ τόπος αὐτός γέννησε καί ἀνέδειξε ἱστορικές φυσιογνωμίες καί μεγάλες προσωπικότητες ὄχι μόνο στόν χῶρο τῆς πολιτικῆς, τῶν γραμμάτων καί τοῦ πολιτισμοῦ ἀλλά καί τῆς Ἐκκλησίας, μέ πρῶτο βέβαια τόν Ἱερομάρτυρα καί Ἰσαπόστολο τῆς ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας, τόν ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό μέχρι τόν νεώτερο ἅγιο Καλλίνικο Ἐδέσσης ἀλλά καί τούς σύγχρονους ἱεραποστόλους, τούς μακαριστούς Μητροπολίτες, τόν πολυγραφώτατο Ἀχελώου Εὐθύμιο Στύλιο καί βέβαια τόν ταπεινό καί ἀκατάβλητο ἐργάτη τοῦ Εὐαγγελίου Κοσμᾶ Παπαχρῆστο. Ἡ συμβολή τους στήν τοπική μας Ἐκκλησία ὑπῆρξε εὐλογία Θεοῦ πού συνεχίζει νά καρποφορεῖ.

Ἔχω πληροφορηθεῖ τήν πλούσια λατρευτική ζωή, τό ἀξιόλογο ἔργο χριστιανικῶν κινήσεων, τήν γενναιόδωρη προσφορά τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τό ἀξιοσημείωτο νεανικό καί κατηχητικό ἔργο, τίς ποικίλες πολιτιστικές δράσεις πού ἐδῶ καί χρόνια ἀναδεικνύουν αὐτό τόν τόπο καί αὐτή τήν Ἱερά Μητρόπολη. Γι΄αὐτό νομίζω

ὅτι ἀντηχοῦν καί σέ ἐμένα τά λόγια τοῦ Κυρίου μας: «Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε»6. Καί ἐγώ σήμερα εἰσέρχομαι στόν κόπο τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κοσμᾶ καί αὐτῶν πού ἱεραποστολικά ἐργάσθηκαν πρό αὐτοῦ καί μαζί μέ αὐτόν.

Ἔρχομαι, ὅμως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὄχι γιά νά δρέψω τούς καρπούς τοῦ κόπου τους, οὔτε γιά νά ἀναπαυθῶ, ἀλλά γιά νά συνεχίσω τό ἔργο τους καί, ἐάν μπορέσω, νά τό αὐξήσω. Ἐπιτρέψατέ μου νά ἐπαναλάβω αὐτό πού πολλές φορές εἶπα μετά τήν ἐκλογή μου, ὅτι θά ἐργασθῶ καί θά κοπιάσω μέ ὅλες τίς σωματικές καί πνευματικές μου δυνάμεις γιά τό ποίμνιο πού μοῦ ἐμπιστεύτηκε ὁ Θεός.

Εἶμαι Πατέρας ὅλων, καί ἐσάς πού εἶστε τώρα ἐδῶ καί ἐκείνων πού δέν εὑρίσκονται ἐδῶ, εἴτε γιατί δέν μποροῦν, εἴτε γιατί δέν αἰσθάνονται τήν ἀνάγκη. Ὅσο ὑπάρχει ἔστω καί ἕνα πρόβατο μακριά ἀπό τά 100 τῆς ποίμνης μας δέν μπορῶ νά δώσω «ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου».

Ἡ Ἐκκλησία καί ὁ ἐπίσκοπός της δέν καλοῦνται μόνο νά ὑποδεχθοῦν ἀγαπητικά ὅσους ἔρχονται κοντά της. Κατά τό πρότυπο τοῦ Χριστοῦ, ὁ καλός γεωργός πρέπει νά ἐξέλθει γιά νά σπείρει καί ὁ καλός ποιμήν γιά νά βρεῖ τό πλανώμενο. Αὐτή τήν θυσιαστική ἱεραποστολική ἔξοδο ὁραματίζομαι καί ἐγώ. Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι τόπος συνάντησης καί διαλόγου. Ἀπευθύνω ἀπόψε αὐτό τό κάλεσμα συνάντησης, γνωριμίας καί διαλόγου πρός κάθε ἔντιμη συλλογική προσπάθεια τοῦ τόπου καί πρός κάθε ἄνθρωπο καλῆς θελήσεως πού κατοικεῖ ἐδῶ. Καλῶ, παράλληλα, ὅλους σας, καί εἰδικά τούς φιλόθεους ἱερεῖς μου καί τούς λοιπούς ἐν Κυρίω συνεργούς μας, νά ἐργασθοῦμε γιά μία Ἐκκλησία ἀνοικτή πρός ὅλους, ἡ ὁποία θά ἀφουγκράζεται τά μηνύματα τῶν καιρῶν καί θά ἐξέρχεται, ὁσάκις χρειάζεται, ὥστε νά ἐπιτελεῖ τήν ἀποστολή της πού εἶναι νά προσλαμβάνει τόν κόσμο καί νά τόν μετατρέπει σέ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Περαίνοντας τόν λόγο, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐπιθυμῶ νά σᾶς καλέσω ὅλους σέ ἑνότητα. Ὁ ἱερός Αὐγουστῖνος ἀπευθυνόμενος στό ποίμνιό του ἔλεγε: «Μαζί σας εἶμαι χριστιανός καί γιά ἐσᾶς εἶμαι ἐπίσκοπος. Τό πρῶτο μέ τρομάζει μέ τό βάρος τῆς εὐθύνης. Τό δεύτερο μέ καθησυχάζει»8. Ὅλοι μαζί εἴμαστε μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, μία κοινότητα, μία οἰκογένεια, εἴμαστε ἡ Ἐκκλησία μέ κεφαλή μας τόν Χριστό. Ἀναλαμβάνοντας τήν μεγάλη καί βαριά εὐθύνη μου ὡς Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης σας θά ἐργαστῶ γιά τήν ἑνότητα τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Σᾶς παρακαλῶ νά συμπορευθοῦμε καί νά συν-εργαστοῦμε! Ἡ ἐκκλησιαστική μας ἑνότητα θά ἀποτελεῖ ἔτσι καί πρότυπο γιά τήν ἑνότητα καί τήν ὁμόνοια ὅλης τῆς τοπικῆς μας κοινωνίας καί τοῦ λαοῦ μας.

«Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ’ ὑμῶν».

Ἀμήν.

Η αντιφώνηση του Μητροπολίτη Αιτωλίας στον Δήμαρχο Αγρινίου

Νωρίτερα, ο Σεβασμιώτατος κ. Δαμασκηνός, στην αντιφώνησή του στον Δήμαρχο Αγρινίου κ. Γεώργιο Παπαναστασίου, είπε

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ.κ. Ιερόθεε, Τοποτηρητά άχρι τούδε της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας, και Εκπρόσωπε του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου.

Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι Άγιοι Αρχιερείς.
Αξιότιμε Δήμαρχε Αγρινίου κύριε Γεώργιε Παπαναστασίου.
Εντιμότατοι Άρχοντες.
Σεβαστοί Πατέρες και Αδελφοί.
Λαέ του Θεού Αγαπημένε και Περιούσιε.

Βαθύτατη συγκίνηση βιώνω τούτη την ώρα, την μοναδική και ανεπανάληπτη της ζωής μου. Με υποδέχεται τούτη την ευλογημένη ημέρα για πρώτη φορά, σύσσωμη η πόλη του Αγρινίου, με επικεφαλής τον αξιότιμο Δήμαρχό της κ. Γεώργιο Παπαναστασίου.

Με υποδέχεται ο ευλαβέστατος Ιερός Κλήρος, τα Μοναχικά τάγματα, οι Άρχοντες της πόλεως και του τόπου, κυρίως και προπάντων ο ευλογημένος αυτός λαός, όλοι οι Αγρινιώτες και οι Αγρινιώτισσες, οι κάτοικοι τούτης της πόλεως που αποτελεί τομεγαλύτερο αστικό κέντρο της Αιτωλοακαρνανίας, το διοικητικό και εμπορικό κέντρο όλης της περιφερείας μας.

Με βαθιά συγκίνηση, κύριε Δήμαρχε Αγρινίου,άκουσα προ ολίγων λεπτών την εμπνευσμένη προσφώνησή σας. Σας ευχαριστώ θερμά για τα καλά σας λόγια. Σας ευγνωμονώ για την υποδοχή. Ο καρδιακός σας λόγος απευθύνεται προς τον νέο Επίσκοπό σας, έχω όμως την βεβαιότητα ότι απηχεί όλη την αγάπη και τα οράματα που έχετε για την πόλη σας, και από σήμερα και δική μου πόλη, το ευλογημένο Αγρίνιο.

Αξιότιμε κύριε Δήμαρχε,

Μόλις χθες αξιώθηκα της μεγάλης χαράς και τιμής να με υποδεχθεί η Ιερά Πόλις του Μεσολογγίου. Μία πόλη που από μόνη της θα ήταν αρκετή, ώστε να συμπυκνώσει όλους τους αγώνες και το μεγαλείο του επαναστατημένου μας λαού, ο οποίος, πριν από 200 χρόνια, ύψωσε το ανάστημά του εναντίον της βαρβαρότητας και της κτηνωδίας.

Η Αιτωλοακαρνανία, όμως, κύριε Δήμαρχε, έχει το μεγάλο προνόμιο να πατά στέρεα στο ένδοξο ιστορικό παρελθόν της και, συγχρόνως, να πρωτοπορεί σε όλους τους τομείς της σύγχρονης πραγματικότητας. Κέντρο του δυναμισμού, της προόδου στις επιστήμες και τα γράμματα, αλλά και της αισιοδοξίας, με τα οποία, οι Αιτωλοί και οι Ακαρνάνες εισέρχονται στην νέα εποχή, είναι η πόλη που σήμερα με υποδέχεται: η πόλη του Αγρινίου. Η δική μου Πόλη.

Κύριε Δήμαρχε,

Ηγείστε ενός Δήμου με πολίτες, οι οποίοι συνεχίζουν μία μακρά παράδοση υψηλών μορφωτικών και πνευματικών επιδόσεων. Πολίτες με αγάπη για τον τόπο τους, αφοσίωση στις οικογένειές τους, πολίτες τολμηρούς στην καινοτομία αλλά και αταλάντευτους στις αξίες που ποτίστηκαν με το αίμα ηρώων και μαρτύρων, με προεξάρχοντα τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό.

Νιώθω ήδη τον παλμό μιας πόλης που δεν φοβάται το μέλλον. Αυτό συμβαίνει, διότι, με σεβασμό και προσήλωση, διατήρησε τις διαχρονικές και πανανθρώπινες αξίες της παράδοσής μας, καθιστώντας τες εφαλτήριο άλματος προς το «αύριο». Είναι οι ίδιες αξίες που ενίσχυσαν πριν από έναν αιώνα και τους Μικρασιάτες πρόσφυγες, οι οποίοι βρήκαν εδώ καταφύγιο, συντελώντας στην αλματώδη εξέλιξη της πόλεως.

Ως κιβωτό αυτών των αξιών επιθυμώ να αναδείξω την Τοπική μας Εκκλησία. Όπως εσείς έτσι και εγώ, δεν φοβάμαι το μέλλον. Σας διαβεβαιώ πως η πόλη αυτή θα γίνει ο κοινός μας προμαχώνας σε αγώνες υψηλών οραματισμών, δικαιοσύνης, αλληλεγγύης και εμπνεύσεως, ιδιαίτερα προς τους νέους συμπολίτες μας.

Η προκοπή των πολιτών του Αγρινίου σε όλους τους τομείς αποτελεί και θα συνεχίσει να αποτελεί τον καθοριστικό παράγοντα προόδου όλης της Αιτωλοακαρνανίας, και μάλιστα σε εποχές όπου οι εξελίξεις, ιδιαίτερα στον τομέα

της επικοινωνίας και των μεταφορών, την καθιστούν Δυτική πύλη της πατρίδας μας από και προς την Ευρώπη.

Ευρισκόμενος σήμερα ενώπιον του λαού του Αγρινίου, καταθέτω την ακλόνητη πεποίθησή μου πως η πρόοδος του τόπου, σε συνδυασμό με την εμβάθυνση στις παρακαταθήκες και την λατρεία της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας, θα μεταβάλει την πόλη αυτή σε όαση δημιουργίας και εργαστήριο διαμόρφωσης ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων.

Κύριε Δήμαρχε.

Σας απευθύνω προσκλητήριο συνοδοιπορίας και συνεργασίας. Τοπική Εκκλησία και Δήμος, θα εργασθούμε με βάση τους διακριτούς μας ρόλους για να διακονήσουμε τον λαό μας, να προσφέρουμε μήνυμα ελπίδας και ενότητας, να καλύψουμε τις ανάγκες του, να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του.

Η σημερινή υποδοχή μετουσιώνεται σε ολόκαρδη αποδοχή και γίνεται ορόσημο για το ξεκίνημα μιας νέας κοινής πορείας.

Διαβάστε ακόμη: Συγκίνηση και υπερηφάνεια στο Αγρίνιο για το νέο Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνό (ΦΩΤΟ/ΒΙΝΤΕΟ)